

Sygn. akt X GC 1043/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Kornelia Żminkowska
Protokolant:	Agata Kicińska

po rozpoznaniu w dniu 09 listopada 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) Serwis spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko I. G.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki (...) Serwis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz pozwanej I. G. kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt X GC 1043/14

UZASADNIENIE

W dniu 28 kwietnia 2014 roku powódka (...) Serwis spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko I. G. o zapłatę kwoty 38 423,63 zł z odsetkami ustawowymi od kwot: 37 480 zł od dnia 11 marca 2014 roku i 943,63 zł od dnia wniesienia pozwu wraz z kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu, powódka wskazała, że strony postępowania zawarły umowę, na podstawie której pozwana zobowiązała się zakupić jednostkę pływającą typu ponton, celem jej zezłomowania za kwotę 341 817 zł. Zgodnie z umową pozwana zobowiązała się do wpłacenia zadatku w kwocie 50 000 zł w dniu podpisania umowy, a pozostała część ceny miała zostać uiszczona w terminie 3 dni od dnia przekazania przedmiotu umowy. Do czasu zapłaty całości ceny przedmiot umowy miał zostać własnością powoda. Dalej powódka wskazała, że niezależnie od powyższego pozwana zleciła powodowi także przeholowanie jednostki z D. do portu w G.. Koszt transportu zobowiązała się pokryć w terminie 3 dni od dnia doręczenia faktury. Powódka dalej wskazała, że przeholowała ponton, jednak pozwana, umowy zawartej z powodem nie wykonała – nie wpłaciła zadatku i nie zakupiła jednostki. Wyjaśniając żądanie powódka wskazała, że niniejszym pozvem domaga się zwrotu kosztów związanych z przeholowaniem jednostki w kwocie 26 000 zł + VAT oraz kosztów portowych w kwocie 5 500 zł, które ta uiszczyła na rzecz podmiotu, który holowania dokonał oraz dodatkowo kwoty 943,63 zł tytułem kosztów poniesionych przez powódkę w związku z przygotowaniem jednostki do holowania.

W dniu 22 maja 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

We wniesionym sprzeciwie pozwana zaskarżyła przedmiotowy nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwana przyznała, że zawarła z powódką opisaną pozwem umowę oraz, że zobowiązała się ponieść koszty holowania, które zgodnie z uzgodnieniami miały wynieść 20 000- 21 000 zł. O rzeczywistych kosztach holowania w kwocie 37 0000 zł pozwana uzyskała informację w dniu następnym i wówczas zaproponowała, że przeholowania jednostki dokona we własnym zakresie. W odpowiedzi na propozycję przedstawiciel powódki poinformował pozwaną, że dokona sprzedaży jednostki innemu kontrahentowi. W konsekwencji złożonych oświadczeń, wobec odstąpienia przez powódkę od zawartej umowy pozwana nie dokonała wpłaty zadatku i nie jest zobowiązana do poniesienia kosztów holowania jednostki, tym bardziej, że o podjęciu tego rodzaju czynności nie została poinformowana.

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka podtrzymała swoje dotychczasowe twierdzenia i zaprzeczyła, ażeby przedstawiciel powódki zapewniał pozwaną, iż koszt holowania wynosić będzie 20 000 zł – 21 000 zł i że powódka proponowała samodzielny transport jednostki. Przede wszystkim powódka zaprzeczyła, jakoby ponton miał zostać sprzedany innemu kontrahentowi i w związku z tym od zawartej z pozwaną umowy odstąpiła. Powódka wyjaśniła, że ostatecznie – wobec bierności pozwanej jednostka została pocięta i oddana innemu podmiotowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Serwis spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zakupiła od Stoczni (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D. jednostkę pływającą typu ponton (...)14 za kwotę 245 000 zł netto.

Bezsporne .

Powódka ponosiła koszty cumowania jednostki pływającej w porcie w D. w kwocie 560 EUR netto miesięcznie. We wrześniu 2013 roku powódka zobowiązana została przez kapitanat (...) do usunięcia jednostki. W przypadku braku odpowiednich działań jednostka miała zostać wyprowadzona na brzeg w trybie administracyjnym. W związku z powyższym powódka postanowiła sprzedać jednostkę.

Dowód:

- Faktura VAT, k. 76,
- Zeznania świadka W. Ż., k. 186-188,

Pracownicy pozwanej po uzyskaniu informacji o możliwości zakupu jednostki udali się na miejsce jej cumowania w celu dokonania jej oględzin. Następnie doszło do spotkania pomiędzy przedstawicielem powódki M. L., a pozwaną. W spotkaniu tym brali udział także brat powódki M. G., pracownicy pozwanej D. K. i S. C. oraz pracownik powódki W. Ż.. Podczas spotkania strony oprócz ceny ustaliły także kwestie związane z holowaniem jednostki i związanymi z tym opłatami. Podczas rozmowy pozwana została poinformowana, że koszt holowania wyniesie ok. 20 000 zł. Podczas rozmowy pozwana była informowana o stosunkowo niższych kosztach cięcia jednostki, w celu złomowania. Powódka, w związku z nakazem usunięcia jednostki, była zdeterminowana do szybkiego podpisania umowy.

Dowód:

- Zeznania świadka M. G., k. 147-149,
- Zeznania świadka D. K., k. 156-159,

- Zeznania świadka M. P., k. 159-161,
- Zeznania świadka S. C., k. 185-186,
- Zeznania świadka W. Ż., k. 186-188,
- Przesłuchanie pozwanej, k. 190-191,

Pozwana zaakceptowała ustalone warunki i w dniu 17 września 2013 roku powódka (...) Serwis Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zawarła z pozwaną I. G. umowę, przedmiotem której była sprzedaż jednostki pływającej typu ponton o nazwie D. (...) GDa-14, bez napędu, wycofaną z eksploatacji i przeznaczoną do złomowania, która była wpisana pod numerem (...). Cena sprzedaży ustalona została na kwotę 277 900 netto. Zgodnie z umową pozwana zobowiązana była to wpłaty zadatku w kwocie 50 000 zł w dniu podpisania umowy. Pozostała część ceny miała zostać uiszczona w terminie 3 dni od daty przekazania przedmiotu umowy, który do tego czasu pozostawał własnością powódki. Dodatkowo w treści umowy pozwana zleciła powódce dokonania przeholowania przedmiotu umowy z D. do portu w G. przy Nabrzeżu (...). Koszt holowania zobowiązała się ponieść pozwana.

Dowód:

- Umowa z dn. 17.09.2013r., k. 33-33v,

Kilka dni po zawarciu umowy, pozwana dokonała weryfikacji cen przeholowania jednostki i jej cięcia, które ostatecznie okazały się znacznie wyższe niż te o których strony rozmawiały w chwili zawierania umowy. W związku z powyższym pozwana nie wpłaciła zadatku i zrezygnowała z realizacji umowy. O powyższym pozwana poinformowała M. L..

Dowód:

- Zeznania świadka M. G., k. 147-149,
- Zeznania świadka D. K., k. 156-159,
- Zeznania świadka S. C., k. 185-186,
- Zeznania świadka W. Ż., k. 186-188,
- Przesłuchanie pozwanej, k. 190-191,

W okresie od września do października 2013 r. powódka poniosła następujące koszty: kwotę 200,01 zł tytułem kosztów paliwa, 200,67 zł tytułem kosztów paliwa, kwotę 100,32 zł tytułem kosztów paliwa , 2x 36,30 zł tytułem kosztów wyżywienia pracownika w dniach 5 i 6 października 2013 r, 270 zł tytułem kosztów noclegu pracownika w dniach od 5 października 2013 r. do 8 października 2013 r. kwotę 100,03 zł tytułem kosztów powrotu pracownika. Łączne koszty zamknęły się kwotą 943,63 zł.

Dowód:

- Faktury VAT i rachunki, k. 49-54,
- Zeznania świadka W. Ż., k. 186-188,
- Zeznania świadka M. P., k. 159-161,
- Częściowo przesłuchanie reprezentanta powódki M. L., k. 189-190,

Powódka zleciła holowanie pontonu na trasie (...) LTd spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Termin holowania ustalono na dzień 5 października 2013 roku. Koszt holowania ustalono na kwotę 26 000 zł + VAT oraz

dotatkowo 5 500 zł + VAT tytułem kosztów portowych. Holowanie zostało wykonane. Łączny koszt operacji zamknął się kwotą 37 480 zł brutto. Powódka uiszcza należność.

Dowód:

- Umowa o holowaniu morskim, k. 34-40,
- Faktura VAT, k. 41,
- Potwierdzenia przelewów, k. 42-43,
- Wydruk e-mali, k. 44,
- Dokumentacja fotograficzna, k. 45-45v.
- Zeznanie świadka W. Ż., k. 186-188,
- Zeznanie świadka M. P., k. 159-161,
- Przesłuchanie reprezentanta powódki M. L., k. 189-190,

Powódka zleciła pocięcie jednostki pływającej w celu pozyskania złomu K. K. (3). Koszt cięcia zamknął się kwotą 81 167,09 zł brutto. Powódka uregulowała należność.

Dowód:

- Faktury VAT, k. 79,
- Potwierdzenia przelewów, k. 78-80

W dniu 14 października 2013 roku powódka zawarła z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. umowę, przedmiotem której była sprzedaż złomu wsadowego pozyskiwanego na nabrzeżu (...) przez formę TRAM z jednostki pływającej typu ponton o nazwie D. (...) GDa-14, bez napędu, wycofaną z eksploatacji i przeznaczoną do złomowania, która była wpisana pod numerem (...). Cena za tonę złomu ustalona została na kwotę 1 060 zł

Dowód:

- Umowa z dn. 14.10.2013r., k. 77-77v,
- Zeznanie świadka W. Ż., k. 186-188,
- Zeznanie świadka M. P., k. 159-161,
- Przesłuchanie reprezentanta powódki M. L., k. 189-190,

W związku ze sprzedażą złomu pochodzącego z pontonu powódka otrzymała łącznie kwotę 346 164,20 zł.

Dowód:

- Faktury VAT, k. 81-86,
- Potwierdzenia przelewów, k. 87-92

W dniu 3 marca 2014 roku powódka wystawiła pozwanej notę obciążeniową nr 1 na kwotę 37 480 zł z tytułu kosztów holowania pontonu z portu w D. do (...) w G. i wezwała do zapłaty w/w kwoty w terminie 3 dni. Pozwana odmówiła zapłaty należności uznając żądanie za nieuzasadnione w związku z odstąpieniem od umowy.

Dowód:

- Nota obciążeniowa nr 1 wraz z załącznikiem i potwierdzeniem odbioru, k. 46-48,
- Pismo z dn. 20.03.2014r., k. 93,

Średni koszt holowania jednostki pływającej typu ponton o parametrach właściwych jednostce (...)14 w roku 2016 wynosił ok. 10 250 EUR.

Dowód:

- Opinia biegłego sądowego A. D., k. 247-257,
- Wyjaśnienia biegłego sądowego A. D., k. 279-284.
- ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego A. D., k. 350,

Koszt holowania jednostki pływającej typu ponton o parametrach właściwych jednostce (...)14 jest bardzo różnicowany i w zależności od usługobiorcy wynosił w 2013 roku od ok. 12 000 EUR netto – 21 500 EUR

Dowód:

- Wydruk, k. 269-270
- faktura Vat z dokumentami, k. 296-298, 316-318 ,
- pismo, k. 325, 331, 333-335.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Niniejszym pozwem powódka dochodziła zapłaty kwoty 37 480 zł tytułem wykonania holowania jednostki pływającej z portu w D. do portu w G., którą miała zakupić pozwana, a której ostatecznie nie zakupiła.

Dokonując kwalifikacji prawnej roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu, Sąd ostatecznie uznał, że należy jej upatrywać w treści art. 471 k.c. w zw. z art. 535 k.c., nie zaś, jak usiłowała ferować powódka, w treści z art. 734 k.c. w zw. z art. 750 k.c. W ocenie Sądu bowiem usługi holowania jednostki pływającej nie sposób rozpatrywać odrębnie – tzn. w oderwaniu od głównego celu dla jakiego strony w dniu 17 września 2013 roku zawarły umowę (sprzedaż jednostki), z którą to niewątpliwie usługa ta była sprzężona. Za takim przyjęciem przemawia przede wszystkim fakt, że samoistne wykonanie usługi holowania, bez woli jej zakupu przez pozwaną nie miałyby racji bytu, tym bardziej, że jak wskazuje zebrany w sprawie materiał dowodowy usługa ta miała zostać wykonana niejako „przy okazji” samej sprzedaży jednostki. Powyższe potwierdza zarówno treść umowy zawartej pomiędzy stronami postępowania, jak i pozostały zawarty w sprawie materiał dowodowy, w tym również zeznania świadków, jak i samych stron postępowania, które jednoznacznie wskazywały, że holowanie jednostki miało nastąpić na prośbę pozwanej za dodatkową opłatą, w związku z jej zakupem i wyłącznie w celu (dla potrzeb) sfinalizowania umowy sprzedaży oraz faktycznego przeniesienia jej posiadania na pozwaną. W konsekwencji powyższego przyjęcie, że pozwana usługę holowania zleciła odrębnie, poza umową sprzedaży, nie mogło okazać się uzasadnione, tym bardziej, że nie miała ona interesu w samoistnym transporcie jednostki.

W tym stanie rzeczy, biorąc pod uwagę wyrażoną w umowie rzeczywistą wolę stron i jej główny cel (sprzedaż jednostki), pomimo iż pozwana faktycznie wykonała usługę holowania jednostki pływającej w rozumieniu art. 734 k.c. w zw. 750 k.c., to w kontekście okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności rezygnacji przez pozwaną od realizacji umowy sprzedaży (niesporne), o zasadności roszczenia powstałego z tego tytułu, jako elementu ewentualnej szkody wynikłej

z zawartej pomiędzy stronami, a niezrealizowanej umowy sprzedaży, rozstrzygać należało przez pryzmat art. 471 k.c. w zw. z art. 535 k.c., tj. jako roszczenie odszkodowawcze ściśle związane z niewykonaniem przez pozwaną zawartej pomiędzy stronami umowy.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powyższą regulację należy w rozważanej sprawie rozpatrywać w oparciu o art. 361 k.c. Stosownie do art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Za normalne następstwa należy rozumieć takie, które w danych okolicznościach są zwykłą konsekwencją działania (zaniechania) zobowiązanego do odszkodowania, przy czym ciężar wykazania, że szkoda powstaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem spoczywa na potencjalnym poszkodowanym (wyrok z dnia 24 lutego 1962 r., II CR 266/61, OSNPG 1962 nr 7-12, poz. 18; por. też postanowienie z dnia 28 maja 1968 r., II CZ 128/68, OSPiKA 1969 nr 4, poz. 95). Dostrzec jednak trzeba, iż naruszenie zasady pacta sunt servanda nie oznacza powstania po stronie obowiązanego automatycznego obowiązku naprawienia wynikłej z tego tytułu szkody. Podkreślić bowiem wypada, że aby zaistniała odpowiedzialność odszkodowawcza za nienależyte wykonanie bądź niewykonanie zobowiązania muszą zostać spełnione określone przesłanki, tj. szkoda wierzyciela w postaci uszczerbku majątkowego, która musi być spowodowana niewykonaniem lub nienależycie wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika oraz związek przyczynowy między faktem nienależytego lub niewykonania zobowiązania a poniesioną szkodą, zaś dowód wykazania powyższych przesłanek obciąża wierzyciela. Zaznaczenia w tym miejscu wymaga, że dopiero wykazanie tych trzech przesłanek aktualizuje potrzebę obrony dłużnika, z kolei nieudowodnienie przez wierzyciela którejkolwiek z nich skutkować musi oddaleniem powództwa.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd zwrócił uwagę, że okoliczności związane z niewykonaniem zobowiązania pozostały w niniejszym postępowaniu poza sporem, choć rzeczywiste przyczyny odstąpienia od realizacji umowy, w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności niespójne w tym zakresie zeznania świadków i stron postępowania, pozostały niemożliwe do ustalenia. Okoliczności, jak i przyczyny niezrealizowania umowy sprzedaży wynikać bowiem miały z rozmowy telefonicznej (bądź jej unikania) pomiędzy pozwaną, a reprezentantem powoda. Przy czym każda ze stron odmiennie relacjonowała te okoliczności, a powołani przez strony świadkowie potwierdzali wersję strony, która wniosowała o ich przesłuchanie. Jak wywodziła bowiem powódka, tuż po zawarciu umowy pozwana nie tylko nie wpłaciła zadatku na poczet realizacji umowy (niesporne), ale również unikała jakiegokolwiek kontaktu z powódką, natomiast pozwana wskazywała, że odstąpiła od realizacji umowy za przyzwoleniem powódki, po tym jak zorientowała się, że koszt holowania jednostki i koszt jej pocięcia na złom, jest znacznie wyższy niż zakładała po rozmowie z powódką. Powyższe wątpliwości Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą wynikającą z art. 6 k.c., choć w świetle dalszych rozważań, pozostały bez większego znaczenia dla rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poparty także opinią biegłego sądowego A. D., okazał się być wystarczający dla ustalenia, że kwota poniesiona przez powódkę tytułem zwrotu kosztów holowania w wysokości 37 480 zł, odpowiada rzeczywistym cenom rynkowym za tego rodzaju usługi. Jak wynika bowiem z ustaleń biegłego sądowego, poczynionych na podstawie porównania ofert dwóch podmiotów zajmujących się holowaniem jednostek średni koszt wykonania usługi wynosi 10 250 EUR (14 000 EUR + 6 500 EUR/2). Powyższe ustalenia zostały również potwierdzone złożonymi na żądanie Sądu informacjami pochodzącymi od podmiotów wykonujących tego rodzaju usługi, z których wynika, że koszt wykonania usługi mieści się w przedziale od ok. 12 000 EUR netto – 21 500 EUR.

W konsekwencji powyższego Sąd stanął na stanowisku, że powódka, poprzez przedstawienie dokumentów obrazujących rzeczywiście poniesiony koszt holowania jednostki, który to okazał być się niewygórowany, w sposób niebudzący wątpliwości wykazała wysokość rzeczywiście poniesionej szkody majątkowej, o której mowa w art. 471 k.p.c.

Kluczowym na gruncie niniejszej sprawy okazało się ustalenie, czy koszt związany z holowaniem jednostki, który powódka poniosła pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę.

Wskazać należy, że literalne brzmienie art. 361 k.c. akcentuje, że odpowiedzialność cywilnoprawna łączy się z normalnymi następstwami działania lub zaniechania domniemanego sprawcy szkody, tak więc możemy mieć do czynienia z badaniem różnorodnych i skomplikowanych powiązań przyczynowych między rezultatem określonych zdarzeń, a rozpatrywanymi przyczynami, które łącznie lub oddzielnie mogły mieć określony wpływ na powstanie lub w inny sposób oddziaływać na skutki zdarzenia. Powyższe oznacza, że może w ogóle nie wystąpić normalny związek przyczynowy między zdarzeniem a szkodą, może wystąpić taki związek przyczynowy jako mający wyłączny wpływ na powstanie oraz rozmiar szkody, może również nastąpić „przyczynienie się poszkodowanego”, o którym mowa w art. 362 k.c., ale może również występować w sprawie adekwatny związek przyczynowy, który został przerwany. Należy bowiem wskazać, że art. 361 k.c. dotyczy zasadniczo wyłącznie następstw działań lub zaniechań zobowiązanego. Odnalezienie źródeł szkody poza osobą zobowiązanego może doprowadzić do podważenia lub odpowiedniego ograniczenia jego odpowiedzialności. Nie mieści się w płaszczyźnie adekwatnego związku przyczynowego skutek, który wprawdzie daje się łączyć z określonym zdarzeniem początkowym w sensie oddziaływania sprawczego, ale jest następstwem nietypowym, tj. niewystępującym w kolejności zdarzeń, która charakterystyczna jest dla określonej przyczyny i przez to niedającym się uwzględnić w ewentualnych przewidywaniach, a zarazem zależny jest w istocie od innych zdarzeń, które w zbiegu z przyczyną wyjściową jawią się jako przypadkowy zbieg okoliczności. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z 18 maja 2000 r. III CKN 810/98 LEX nr 51363). W złożonych, wieloelementowych związkach przyczynowych kreujących zobowiązanie cywilnoprawne związane z wyrządzoną szkodą, za przerywające związek przyczynowy mogą zostać uznane zdarzenia, których źródłem nie był domniemany sprawca szkody, a które to elementy, nie wyłączając związku między działaniem sprawcy a skutkami zdarzenia, stanowią jeden z czynników determinujących rozmiar oraz charakter ostatecznego uszczerbku w dobrach poszkodowanego. W każdym wieloelementowym związku przyczynowym mogą zajść procesy wpływające na kierunek ostatecznego skutku zdarzeń, składających się na ten łańcuch powiązań. Jeżeli w wieloczłonowym łańcuchu zdarzeń składających się na adekwatny związek przyczynowo-skutkowy pojawi się zdarzenie (nova causa interveniens), które w łańcuchu kauzalnym nie może być uznane za normalne następstwo badanej przyczyny, to w adekwatnym związku przyczynowym pozostawać będą wyłącznie następstwa zaistniałe przed tym zdarzeniem, przerywającym relację kauzalną (por. wyroki SN: z 6 marca 2006 r., II PK 213/05, LEX nr 299146 oraz z 18 maja 2000 r., III CKN 810/98, LEX nr 51363). W praktyce duże znaczenie ma prawidłowe odróżnienie wieloczłonowego związku przyczynowego od kumulatywnego lub też alternatywnego zbiegu przyczyn szkody. Jak słusznie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy w Gdańsku w wyroku z dnia 21 czerwca 2013 r. (XV C 384/12), ze związkiem wieloczłonowym mamy do czynienia wówczas, gdy ostateczny skutek jest następstwem kilku (wielu) przyczyn pośrednich, z których każda wywołuje określony pośredni skutek, a następna zwiększa prawdopodobieństwo wystąpienia skutku ostatecznego. Z im większym oddaleniem od zdarzenia początkowego mamy do czynienia, tym bardziej prawdopodobne jest to, że na skutek okoliczności zewnętrznych (tj. kolejnych przyczyn) ostateczny skutek nie będzie normalnym następstwem zdarzenia analizowanego jako pierwotna przyczyna. Wystąpienie w takim wieloczłonowym łańcuchu przyczyny (okoliczności), której nie można przypisać dłużnikowi, prowadzi do tzw. przerywania normalnego związku przyczynowego. Okoliczność taka przerywająca normalny związek przyczynowy pomiędzy działaniem sprawcy (dłużnika) a ostatecznym rezultatem w postaci uszczerbku w dobrach poszkodowanego nosi nazwę „nova causa interveniens”. Dłużnik może ponosić odpowiedzialność tylko za następstwa powstałe do momentu włączenia się tego rodzaju zdarzenia. Podkreślić należy, że chodzi tu o następstwa rzeczywiste, nie zaś o te, które by nastąpiły, gdyby nie pojawienie się „nova causa interveniens”.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy pod kątem powyższych wywodów Sąd doszedł do wniosku, że związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem, które szkodę wywołało (niewykonanie umowy sprzedaży), a szkodą w postaci poniesionych przez powódkę kosztów holowania, został przerwany.

W pierwszej kolejności Sąd zwrócił uwagę na w zasadzie niezrozumiałe (a wręcz nielogiczne) zachowanie powódki, która pomimo braku kontaktu z pozwaną i braku jakichkolwiek czynności z jej strony zmierzających do wykonania zawartej umowy (w szczególności wobec nie wpłacenia zadatku) jednostronnie, bez porozumienia z pozwaną

(niesporne) postanowiła dokonać holowania jednostki „zgodnie z umową” po upływie 2 tygodni od dnia, w którym zadatek miał zostać wpłacony, do miejsca które sama wybrała.

W ocenie Sądu to właśnie wskazane powyższej okoliczności skutecznie wykluczyły możliwość ustalenia, że powódka koszt holowania jednostki poniosła w związku z niewykonaniem przez pozwaną umowy sprzedaży, tym bardziej, że miała (lub co najmniej powinna była mieć) świadomość tego, iż wobec tak długiego braku czynności pozwanej, a w szczególności wobec nieuiszczenia przez pozwaną zadatku, do realizacji umowy nie dojdzie. Co więcej Sąd zwrócił uwagę, że zaoferowany przez strony postępowania materiał dowodowy wskazuje także, że powódka decyzji o przeholowaniu jednostki (pomimo braku czynności przez pozwaną) nie podjęła z woli realizacji umowy, a w związku z nałożonym na nią przez Kapitanat (...) w D. nakazem jej usunięcia z dotychczasowego miejsca postoju, co – zdaniem Sądu - dodatkowo wyklucza możliwość uznania, że koszt holowania jednostki pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z niewykonaniem przez pozwaną umowy sprzedaży. Oczywiście jest bowiem, że gdyby nie wspomniany nakaz usunięcia jednostki, nawet w przypadku gdyby pozwana nie zrealizowała umowy sprzedaży, powódka – bez potwierdzenia ze strony pozwanej woli realizacji umowy - nie zdecydowałaby się na jej holowanie, a jednostka pozostałaby w dotychczasowym miejscu cumowania. W tym miejscu podkreślenia również wymaga, że okoliczności zewnętrzne, które przymusiły powódkę do zmiany lokalizacji położenia jednostki będącej przedmiotem umowy, nie mogą mieć jakiegokolwiek wpływu na odpowiedzialność pozwanej powstałą w związku z nierealizowaniem tej umowy i jako takie nie mogą prowadzić do uznania, że koszt ten pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z niewykonaniem umowy. Co najwyżej o odpowiedzialności pozwanej za powstałe z tego typu koszty można by było mówić w sytuacji, w której pozwana wycofałaby się z zawartej umowy po rozpoczęciu holowania lub po jego zakończeniu, co jednak nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Nie bez znaczenia dla oceny skuteczności żądania pozostał także fakt, że okoliczności niniejszej sprawy nie wskazują, jakoby powódka – w związku z niewykonaniem umowy przez pozwaną – pozostawała w jakiegokolwiek niepewności co do prawa własności przedmiotu umowy albowiem zgodnie z umową strony postanowiły, że do czasu uzyskania pełnej ceny sprzedaży właścicielem pontonu była powódka, co dawało jej możliwość swobodnego rozporządzania jednostką.

Zdaniem Sądu powyższe okoliczności, przy uwzględnianiu założeń zawartych w umowie, przede wszystkim zastrzeżenia własności jednostki do czasu zapłaty pełnej ceny, stanowiły wystarczającą podstawę do przyjęcia, że związek przyczynowy, pomiędzy niewykonaniem przez pozwaną umowy, a powstałą po stronie powodowej z tytułu holowania jednostki szkodą uległ przerwaniu, tym bardziej, że jak wskazuje pozostały w sprawie materiał dowodowy holowanie to odbyło się do miejsca wskazanego przez inny podmiot zainteresowany zakupem złomu wsadowego pochodzącego z cięcia tej jednostki. Reasumując wskazać należy, iż to powódka podjęła decyzję o holowaniu jednostki, terminie holowania, cenie holowania oraz miejscu przeznaczenia zdeterminowanego siedzibą nowego nabywcy.

W tym stanie rzeczy, wobec braku możliwości stwierdzenia istnienia adekwatnego związku przyczynowego, brak było podstaw do przypisania pozwanej odpowiedzialności odszkodowawczej, za powstałe w związku z samowolnym holowaniem jednostki przez powódkę koszty.

W konsekwencji powyższych rozważań nieuzasadnione pozostało także żądanie kwoty 943,63 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z dojazdem pracownika powódki w celu wykonania czynności organizacyjnych holowania. Niezależnie jednak Sąd zwrócił uwagę, że co prawda powódka uwiarygodniła fakt ich poniesienia poprzez przedstawienie stosownych rachunków, jednakże zdaniem Sądu dokumenty te nie mogły okazać się wystarczające. Sąd nie był bowiem na ich podstawie zweryfikować rzeczywistej celowości ich poniesienia. Powódka w toku postępowania wywodziła, że kwota ta stanowi równowartość kosztów poniesionych w związku z przygotowaniem jednostki do holowania, na które złożyły się koszt dojazdów pracownika (koszt paliwa) na trasie P. – D., łącznie 4 przejazdy w obie strony oraz koszt noclegu i wyżywienia pracownika. Podkreślenia jednak w tym miejscu wymaga, że poza lakonicznym oznaczeniem, że koszty te poniesione zostały w związku z przygotowaniem jednostki do przeholowania (uzgodnienie sposobu holowania), powódka nie wyjaśniła przyczyn dla których udział jej pracownika w tych czynnościach był niezbędny przez cały wskazany okres czasu, czego konkretnie czynności te dotyczyły i dlaczego

wymagały tytułu wizyt i takiego zaangażowania pracownika. Nie wystarczające przy tym okazały się także zeznania świadków M. P. i W. Ż., którzy podczas zeznań ograniczyli się wyłącznie do przyznania, że W. Ż., w związku z przygotowaniem jednostki do holowania był w D..

W tym stanie rzeczy niniejsze powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się przedłożonych do akt postępowania dokumentach oraz zeznaniach świadków, które okazały się być wystarczające dla rozstrzygnięcia. Sąd pomocniczo oparł się także na złożonej do akt postępowania opinii biegłego sądowego A. D., którą ocenił jako prawidłową, choć wymagająca dalszego uzupełnienia o informacje, których biegły samodzielnie nie był w stanie pozyskać.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje podstawę prawną w treści art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na uwadze, że powództwo zostało oddalone w całości, zwrot kosztów postępowania należał się stronie pozwanej. Na koszty poniesione przez pozwaną złożyły się kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa oraz kwota 2 400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie